

Teesie

2013-2014 / 2 (71)

Atėjo šviesa į pasaulį

(Jn 3, 19)

Viešpats mano šviesa ir išgelbėjimas (Ps 27, 1)
Šviesa, šviečianti tamsoje doriesiems (Ps 112, 4)
Gyvenkime Viešpaties šviesoje! (Iz 2, 5)
Tamsą jiems paversiu šviesa (Iz 42, 16)
Eikite į šviesą! (Iz 49, 9).

„Tebūna šviesa!“ Ir šviesa pasirodė (Pr 1, 3)
Jis duoda šviesą nelaimingiesiems (Job 3, 20)
Ir jo šviesojeėjau per tamsą (Job 29, 3)

Aš matau gyvenimo šviesą (Job 33, 28)
Tešviečia mums tavo veido šviesa! (Ps 4, 7)
Mano Dieve, duok šviesos mano akims (Ps 13, 4)
Jis teikia akims šviesos (Ps 19, 9)

PAŽVELKIME Į TEESIE ...

REDAKTORIAUS BENDRADARBIO ŽODIS	3
Kalėdinis Vilniaus arkivyskupo Gintaro Grušo sveikinimas	4
<i>Iš seminarijos gyvenimo</i>	
Klierikų diena Aušros Vartų atlaiduose	5
Įvilktuvės	7
Pokalbis su naujais seminarijos studentais	10
KLIERIKŲ UGDYMAS	
Dvasinis ugdymo aspektas	12
PAŠAUKIMO ISTORIJA	
Kun. dr. Hanso Frydriko Fišerio pašaukimas	15
INTERVIU SU DĖSTYTOJU (-A)	
Pokalbis su dr. Leonardu Lapašinsku	19
AKTUALU	
Šeima šiuolaikinės kultūros kontekste	21
INTERVIU SU SEMINARIJOS DARBUOTOJU (-A)	
Susipažinimas su seminarijos vituvės vedėja p. Aušra	24
DVASINGUMO ISTORIJA	
Aušros Vartų Gailestingumo Motinos paveikslas	25
Adoracijos grupelės pristatymas	28
NUMERIO NEKANONIZUOTASIS ŠVENTASIS	
Kun. Bronius Laurinavičius	30
FILOSOFŲ KAMPELIS	
Žmogaus vertė – iš kur ji kyla ir kiek toji vertė yra didelė?	33
TEOLOGŲ KAMPELIS	
Žmogaus vertė – iš kur ji kyla ir kiek toji vertė yra didelė?	36
AR ŽINAI, KAD	38
KLAUSIMĖLIS	40
FIDESKOPAS	42
SEMINARIJOS KRONIKA	43
Kalėdinis kryžiažodis	44

Redaktorius: Gabrielius Satkauskas

Bendradarbis: Giedrius Juozas Bakūnas MIC

Mūsų adresas:

Vilniaus šv. Juozapo kunigų seminarija
Kalvarijų g. 325
LT - 08420 Vilnius
tel. (8 - 5) 270 16 02
www.seminarija.lt

**Gerbiamas šio leidinio skaitytojau,
garbė Jėzui Kristui!**

Atėjo šviesa į pasaulį (Jn 3, 19)

Štai ir vėl Tavo rankose naujas *Teesie* laikraščio numeris. Jis Tave pasiekė jau Advento pabaigoje, kai kiekvienas iš mūsų kruopščiai ruošia savo širdį Jėzaus Kristaus gimimui – Kristaus, kuris ateina į pasaulį ir apšviečia kiekvieną žmogų (plg. *Jn 1, 9*). Toji šviesa turi pasiekti Tavo, mano ir visų žmonių širdžių gelmes. Todėl privalome atverti gilumoje esančius langus, kad niekas netrukdytų prasiskverbti dieviškam šviesos srautui, kad mus pasiektų gaivus ir tikėjimą atnaujinantis dvelkimas, kad galėtume ir vėl kvėpuoti gimstančio Kristaus atėjimu. Jis atkurs mumyse tikėjimą, viltį ir meilę. Atverk Kristui savo širdį!

Brangus mūsų skaitytojau, šiuo leidiniu Tave pasieks Vilniaus arkivyskupo Gintaro Grušo sveikinimas. Kaip ir praėjusiame numeryje, redaktorius įdėjo skiltį apie seminarijos gyvenimą. Galėsi susipažinti su naujais studentais, taip pat su tais, kurie dirba seminarijoje. Už šiuos straipsnius dėkojame seminarijos dėstytojams ir klierikams, paaukojusiems savo brangaus laiko valandėlę. Kiekvienas straipsnis yra lyg vitražo stiklelis, iš kurių sudėliotas antrasis šių metų *Teesie* numeris, – vitražas, pro kurį skverbsis Kristaus šviesa į žmonių namus ir bendruomenę, į tuos, kuriuos pasieks šis numeris. Kiekvienas šių straipsnių buvo atsakingai rengiamas, redaguojamas, taisomas – per juos Kristus apšvies mus, kad pažintume Jį ir pažindami augtume patys. Tokiu būdu Dievas mus lydės iki prakartėlės, kur gims pasaulio išganytojas.

Ankstesniame *Teesie* numeryje redaktorius Gabrieliūs rašė, kad tikroji šviesa yra Kristus, ir tie žodžiai paruošė kelią šiam numeriui, kurio viršelyje skaitome Jono evangelijos žodžius – *šviesa atėjo į pasaulį*. Tad prisiminkime šiandien tą šviesą, tikrąją šviesą, kuri yra Kristus. Mums, šio laikraščio leidėjams, lieka padėkoti visiems, prisidėjusiems prie šio numerio gimimo, na, o visus, kurie jį skaitys ir juo dalysis, sveikiname su Kristaus gimimo švente.

Telaimina Jus Dievas!

**Redaktoriaus bendradarbis
br. Giedrius Juozas Bakūnas MIC**

Jie nusiskubino ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, paguldytą ēdžiose (Lk 2, 16)

Brangūs Klierikai,

per Advento ir Kalėdų laikotarpį Bažnyčios liturgija vėl kreipia mūsų žvilgsnį į Jėzaus gimimo ir vaikystės slėpinius. Tegu tai bus metas, kai mes atvira širdimi, kaip Marija, žvelgsime į Kūdikį, kuris yra Dievas, tapęs Žmogumi dėl mūsų ir dėl visų žmonių.

Suklupę maldoje prieš Viešpatį, leiskime ir Jam į mus žvelgti, kad galėtume geriau Jį pažinti ir patirti Jo gailestingą, žmogišką meilę. Tada mūsų širdys prisipildys džiaugsmo, kaip atsitiko Betliejaus piemenims, ir mes tapsime tuo, kuo esame pašaukti būti – Gerosios Naujienos skleidėjai ir Dievo Džiaugsmo tarpininkais.

Nuoširdžiai linkiu, kad Naujaisiais metais šis džiaugsmas ir draugystės ryšys su Jėzumi nuolat stiprėtų. Šventajam Juozapui užtariant, telaimina gerasis Dievas Jus ir Jūsų artimuosius.

Ramių, džiaugsmingų šv. Kalėdų!

+Gintaras GRUŠAS
Vilniaus arkivyskupas metropolitas

SEMINARIJOS GYVENIMAS

Klierikų diena Aušros Vartų atlaiduose

Klier. Justinas Visickas, II k.

Lapkritis – mėnuo, pažymėtas nuostabiomis šventėmis: minime Visus Šventuosius, Mirusiųjų dieną, šį mėnesį švęsdami Kristaus – Visatos Valdovo iškilmę baigėme Tikėjimo metus. Šalia šių ypatingų dienų prisimename dar vieną – Aušros Vartų Mergelės Marijos Gailestingumo Motinos iškilmę.

Dievo Motinos užtarimo ir pagalbos prašo daugybė žmonių. Tą liudija votai, spindintys Aušros Vartų koplyčioje šalia Marijos paveikslo ir nemaža

dalį piligrimų, susirenkančių į daugybę metų vykstančius atlaidus Vilniuje.

Tuose atlaiduose, kaip žinoma, dalyvaujame ir mes. Visą savaitę, kiekvieną dieną, vykome pagelbėti į šią šventovę – patarnavome prie altoriaus per šv. Mišias, dalijome Komuniją, rinkome aukas, užrašinėjome intencijas, teikėme informaciją ir panašiai.

Visos atlaidų dienos turėjo temą, melstis atvykdavo skirtingos grupės ir organizacijos, Mišios buvo aukojamos šeimoms, kariams, pašvęstojo gyvenimo nariams, jaunimui, giedojo įvairių parapijų chorai.

Trečiadienio vakaras buvo skirtas mums, klierikams. Iš visų trijų seminarijų rinkosi broliai palaikyti ne vienus metus gyvuojančios tradicijos – švęsti Eucharistijos ir pabendrauti. Ir nors skaičiuojant kiekvienos seminarijos auklėtinius atskirai mūsų ir atrodo mažokai, vis dėlto bendrai maldai šv. Teresės bažnyčioje susirinkusi mūsų grupė anaipol neatrodė maža.

Šiomet už budėjimą prie Švenčiausiojo Sakramento atsakingi buvo Kauno kunigu

seminarijos auklėtiniai. Keturi diakonai drauge su dviem klierikais išstatė Jėzų pagerbimui ant

altoriaus. Per adoraciją skambėjo giesmės, Šv. Rašto skaitiniai, dvasinės mintys.

Vėliau Vilniaus seminaristai kalbėjo rožinio maldą Aušros Vartų koplyčioje, taip išreikšdami savo dėkingumą už pašaukimą į kunigystę ir melddami daugiau pašaukimų į šį luomą. Galiausiai drauge šventėme Eucharistiją, jos liturginiu patarnavimu

rūpinosi Telšių Vincento Borisevičiaus seminarijos klierikai. Mišias celebravo Telšių seminarijos rektorius kun. Viktoras Ačas, o drauge su juo – kitų

seminarijų rektoriai ir dvasininkai. Būtina paminėti, kad šįsyk per šv. Mišias giedojo patys seminaristai.

Po maldos klierikai ir vadovybė Teresės bažnyčios klebono mons. Jano Kasiukevičiaus buvo pakviesti vakarienės *Domus Maria* salėje, kur prieš prasidedant vaišėms klebonas įteikė po atminimo dovaną – sieninį kalendorių. Tada stiprinomės, kalbėjomės, kol atėjo metas atsisveikinti ir keliauti į

seminarijas.

Taip baigėsi dar vienas vakaras, kai galėjome drauge melstis, bendrauti ir džiaugtis, kad nors mūsų ir nedaug, tačiau esame stiprūs ir degantys uolumu dėl Viešpaties.

SEMINARIJOS GYVENIMAS

Ivilktuvės

Klier. Gabrielius Satkauskas, III k.

Iki Vatikano II-ojo Susirinkimo egzistavo kita kunigystės šventimų sistema. Klierikai, tik įstojus į seminariją, po poros mėnesių (įprastai per Visų Šventųjų šventę) priimdavo vadinamąją tonzūrą – viršugalvyje būdavo išskutamas apskritimas ir naujieji studentai būdavo apvelkami sutanomis. Neužilgo sekdamo pirmieji mažesnieji ostiarijus (durininko) šventimai – iššventintasis darinėdavo bažnyčios duris ir pranešinėdavo pamaldų laiką. Kitais metais seminarijoje būdavo lektorius

šventimai – tai paskyrimas Dievo žodžio tarnystei (įprastai tai suvokta kaip privilegija ir tuo pačiu tarnystė skaityti Dievo žodį per šv. Mišias ir laiminti maistą prieš valgį). Dar vėliau būdavo mažieji egzorcisto šventimai. Po jų sekdamo akolitato šventimai – ypatinga tarnystė prie altoriaus ir Mišių indų. Po akolitato paskyrimo, priešpaskutiniaus metais, sekdamo subdiakonato šventimai. Praktiškai pastarieji šventimai kartais klierikams būdavo net

svarbesni už kunigystės šventimus, nes po jų kildavo realus įsipareigojimas tarnauti Bažnyčiai, laikytis celibato, melstis Dievo tautos liturgines valandas ir pan. Po šių šventimų, nors dar reikėdavo baigti seminariją, pašventintųjų, pavyzdžiui, jau nebegalima būdavo pašalinti iš seminarijos. Taip sakant, jų kunigiško pašaukimo klausimas jau būdavo aiškus. Galiausiai, seminariją baigę subdiakonai būdavo pašventinami diakonais, o paskui, netrukus, ir kunigais. Būdavo laikai, kai diakonu naujasis dvasininkas pabūdavo tik vieną vakarą – kitą dieną jo laukdavo jau kunigystės šventimai. Minėtieji šventimai ir skyrimai (ostiarijus, lektorius, egzorcistas, akolitas) būdavo vadinami keturiais mažesniaisiais šventimais. Na, o subdiakonas, diakonas, kunigystė ir vyskupystė buvo suvokiami jau kaip tikrieji, Kristaus įsteigti, kunigystės laipsniai.

Kaip, sakykim, su šiais tam tikrais etapais siekiant kunigystės yra šiandien? Jeigu Bažnyčia patenkina jaunuolio prašymą ruoštis kunigybei, tai jis siunčiamas vieneriems metams į propedeutinį (parengiamąjį) kursą. Tik šiems metams pasibaigus jis tampa tikroju seminarijos studentu – klieriku. Studijų laikotarpis seminarijoje trunka šešerius metus (pridėjus propedeutinį kursą – 7 metai). Iki pat trečiojo kurso vidurio klierikas nedėvi kunigiško rūbo – matome, kad nebėra tonzūros priėmimo kaip kad būta anksčiau. Tačiau pasiekęs trečio kurso vidurį klierikas yra įvelkamas ir tuo pačiu paskiriamas kandidatui į diakonatą bei kunigystę. Ketvirto kurso pabaigoje klierikas priima lektorato

skyrimą. Penkto kurso pabaigoje seminarijos studentas gali tikėtis skyrimo akolito tarnystei. Na, o apsigynus diplomą ir baigus seminariją, įprastai seminarijos studentas iš karto šventinamas diakonu. Kartais visi skyrimai ir šventimai būna anksčiau ar vėlėliau – tai priklauso nuo to, kokiai vyskupijai priklauso klierikas, ir kokios jose yra nusistovėjusios tradicijos.

Taigi matome, kad šiandien Bažnyčia tėra palikusi lektorių bei akolitų skyrimus bei diakonato, kunigystės ir vyskupystės šventimus. Apvilkimo kunigiškuoju rūbu laikas irgi priklauso nuo vietos ir

tradicijų, bet dažniausiai tai būna įpusėjus kunigystės pasiruošimui.

Šiomet, kaip ir įprastai, Vilniaus šv. Juozapo kunigų seminarijoje gruodžio mėnesį vyko klierikų įvilktuvės, kurios taip pat yra seminaristų paskyrimas kandidatais diakonatui ir kunigystei.

Būtent šis įvykis, o ne diakonato šventimai, turėtų būti tvirtas ir galutinis klierikų apsisprendimas dėl pašaukimo – toliau būsiantis laikas iki šventimų yra pašaukimo stiprinimas. Mūsų seminarijoje įprasta įvilktuves organizuoti gruodžio 8-ąją – Nekaltai

pradėtosios Švč. Mergelės Marijos dieną. Tačiau šiemet įvilktuvės vyko gruodžio 7-ąją, kad nebūtų sutrukdyta klierikų sekmadieninė praktika parapijose. Į kunigišką rūbą įvilkti ir kandidatais į diakonatą bei kunigystę Vilniaus arkivyskupo metropolito Gintaro Grušo paskirti buvo III kurso klierikai – Gediminas Grigaliūnas ir Gabrielius Satkauskas. Ši šventė buvo svarbi visai seminarijos bendruomenei, nes priminė trokštantiesiems tapti žmonių žvejais jų pačių pašaukimą, o įvilkčiųjų artimiesiems buvo gražus apsisprendimo sekti paskui Kristų tarnaujant Bažnyčiai pavyzdys.